

עושין פסין פרק שני עירובין

ען משפט
נֶר מצויה

כח

מסורת הש"ס

ונכדנו ו' ל' כה דיוין לדיקמיה
דוחט כה דיוין הל' חקנו עלה
זונן דעתה ביה דירון. סאמס
לרכוס וילכו הרכוס ען כי מהל
ולרכוס אנטו כוכב כוכב ומושך
וילכו הרכוס גב למלל ממנה להרבה דצמיה
טעלטלנו נס גם שפיט פדרוין גול'
עריוון כמו עחה נגן רמנג וגופר
סמי עהרי ק' נלהר ציפתמו מוחר
טעלטל ליל' צפטענו נומלא:

ששאמ עשה מחיצה על שפת הח'
שחוועי. ר' נ' גראם
על צפת כתל דסנו מסען גלומן
הארליך זונטה האילס נומעה האל גלן כטב
הארליך זונטה דילרין ען לתל ומיסו
הארליך זונטה דילרין ען צפת כתל מאן
הארליך זונטה דילרין ען צפת כתל מאן
הארליך זונטה דילרין ען צפת כתל מאן
אקסדרה בעקבות. ר' פילע
לכטדרה נקמן

ההוא גברא רפק בה פורתא
איהו וכא צווואה קמיה אמר
ז' קרבפ' בית שלש וקורה בו
ז'ורא אמר אין אויר קורייז
שמעאל קא מיפלני "דאתרטער
ז' שמעאל אמר אין מטלטליין
אומרין פ' תקרה יוד וסוחט
א אמר' פ' תקרה יוד וסוחט
אי

ונכלע וטבליות קרייניות מוס: יט
 אין זו חלון מהולות עצמה זו וזה
 אולי פורה נמנעות לרשות קהה: גל
 חוקה: מילול בכתה. וכשהם עתומים
 סל כי כדור בו מוחזק מילול
 לזרוק. להומרה: וקורין זו צב
 כי יתיר מכך מלחמות: חן הוויל
 מושע וויא קורי זככל צ'ק:

ב אמר מותר לטפל בכוונה, אמרין כי תקיה יורדת
אותו רשותה הרבין, לא ארבעין כי תקיה יורדת ומי
שי תיקיה יורדת ושותם, ואין בזה שאמינו מקורה אל
חתה הן אין טפלין בהן אלא בדר אמות ואר

מן דשורי דה לאת ביה דרי
עליה ולפיטום קאנטונג
מאנן גיטפיו: **ומאן** אנטם
טהנטן סלענצע יפטעו מאנטקס
כלעך רותם נני מאכו סו
וועס אנטלאה לגודולס דרבוגה
וועס לאט גולא צמלה למירז זע
שטוט. דערך קלעטס לאכיז זע

מן דשרי דהא ליכא דירין ומאן דאסר יומנין דהוי בה דירין ואתי לטולטלי א' קרכוף זייד מבית סאתים שלא הווקף לדירה ובאו למעטו מעוטו באילנות לא היי מיעוט בנה בו עמוד בגובה עשרה ורחוב ד' הי מיעוט פחות מג' לא היי מיעוט מג' וודע ד' רבה אמר זהיי מיעוט ורבא אמר לא היי מיעוט רבה אמר לא היי מיעוט בון מהווות לבור בבא אמר לא היי מיעוט בין דלא היי מקום ד' לא חשב הרחיק מן הכותל ד' ועשה מהיצה הועל פחות מג' לא הועל מג' וודע ד' רבה אמר הועל רבא אמר אינו מועל רבה אמר הועל דהא נפיק ליה מהוות לבור רבא אמר אינו מועל בין דלא היי מקום ד' לא חשב רב שמי' מתני ל��וא פוח בו טיט וככל לעמוד בבני עצמו היי מיעוט אינו יכול לעמוד בפני עצמו רבה אמר זהיי מיעוט רבא אמר לא היי מיעוט רבה אמר היי מיעוט השטא מידה קאי רבא אמר לא היי מיעוט בין דלא יכול למיקם בפני עצמו לא כלום הוא הרחיק מן התל שפט התל רב חסדא ורב המנוגן חד אמר הועל וחר אמר לא הועל תחסיתים דרב חסידא אמר הועל ואתמר רב חסדא העושה מהיצה על גבי מהיצה אמר לא קנה ורב ששת אמר א' יבנכי הנגר לא קנה ורב ששת אמר רב חסדא בשבת הועל מהיצות הנגר נמי לא הועל תחסיתים אמר רב חסדא ומודה לי רב ששת ישאם עשה מהיצה על התל שהועל מאי טעמא הועל ובאור מהיצות העליונות הוא דר בעי רבה בר בר חנה נבלעו מהיצות התהנתנות והעלינות קיימות מהוא למאי אי לנכסי הנגר הינו דירמה ביראה דאמר זרימה ביראה אמר רב זיודה זהיא מאן דרשدا ליפתא א' אפילה

ודראיין דרור ואתא יישראלי אחרינו רפק בה
מ"ט בעידנא דרשא לא קא שב כי קא שב
לענין שבת הי' מחיצה הנעשה בשבת י'ותניא
בשוגג בין במויד שמה מחיצה לאו איתחמר על
לירוק אבל לטלטל אסורי כי איתחמר דרכ נחם
יעברה מחיצה על גני מיחה אוקמה בידיה אתה
אתה לקמיה דרכ נחמן אוקמה ברוחזקי איני
לה מא ייעביר לך ולא מהקמת ברוחזקי איני
בית סאה ר'רבא אמר אויר קידורי מיתרו ור'
מיתרו למ' ר'רבא ורב' זורה בפלוגנתא דרכ
אקסדרה בעכעה רב' בא אמר מותר לטלטל בכלה
אלא בר' אמרו רב' אמור מותר לטלטל בכלה
ושםואל אמר אין מטלטלין אלא בארכבע אמות
ותיהם ונחנטן קצת נחת נחת נחת נחל
קלם להר וגאיניק דגן ענ' סאנטשן קומתנות וממל'ן
ג'. נגע לפט נגומל שמילן נקרען קגר ולע פילץ סומ'ן
נדיל ופוקן כל אסתול מון (וב' ז' מ' מדיי דמאסי
דצחה ווילז' וסכל נמי כוין דכעטעה דהיזקן ללו' חוק
ענין פט). לי מסתער בענויות סאי נמיות עד עצה
כל' המקורה מיחכטן נאי' מילן ול' קוויטו ווילז'
עד ווטנס: פלאטדריא. מקויא נונג מלך געליות צלאנו ווילז'
ושםואל פליין, דאיתחמר אקסדרה בעקע
ושטולן אבר אוין טפללון בע אל' ז' עט' ז' עט'

ט"ז

נֶסֶת קְרַבָּה בִּתְהַלֵּת
וְקַרְבָּה בְּזַבְּתַּת בָּאתָה. כִּי
לְקַמְּן דָּגֶן מִשְׁעָל מִזְמָה, דִּין
הַלְּבָדָה:

ב-ה

פָּנָן דְּשִׁירֵי
דִּירָרִין וְחַזְקָנִין
דָּאֶסֶר גָּדוֹלָה
כְּמַאֲן דְּמִיקָּרָה
חַרְישׁ לְדִירָה
סְדִירָנוֹת
(רְחַבָּה)

טפחים ורוח
הוּא מישוט פ
בו מהיצה ה
הותר לו לטע
nidur התל י